Efter hver Klasse skulde der være Examen, man vilde derved kunne undgaa at antage de mest ubrugelige til egentlig Uddannelse. Efter endt Skoletid og vel overstaaet Examen skulde Sygeplejerskerne have et Lærebrev, der forhaabentlig vilde være i Stand til at skaffe dem gode Pladser.

For at Skolen ikke skal have lutter Udgifter og ingen Indtægter vil det være nødvendigt at lade Eleverne betale for sig. For at skaffe Midler til Fripladser maa man faa dannet Foreninger, som igen ville kunne faa Tilskud fra Staten, der i mange Aar har haft et Beløb af 15,000 Kr. aarlig til sin Raadighed til Uddannelse af Sygeplejersker.

Lige saa vel som Nødvendigheden af Sygeplejeskoler er almindelig anerkendt i Udlandet, lige saa vel har denne Tanke sine Tilhængere her i Landet. For et Aars Tid siden aabnede Frk. Broekenhuus-Løwenhjelm saaledes en Sygeplejeskole i Nørreallé i Forbindelse med sine øvrige Forehavender, og Foreningen „det røde Kors" har, efter hvad der meddeles i Bladene, i Sommer købt en Villa, som indrettes til Klinik, og hvortil der skal knyttes en Sygeplejeskole. Det er et glædeligt Tidens Tegn, at disse Skoler ere fremkomne, og vi ville af Hjærtet ønske dem Held; men med det ringe Antal Sygesenge, hvortil de ere knyttede, vil det blive vanskeligt at skaffe Eleverne en tilstrækkelig alsidig og fyldig Uddannelse uden at ty til de store Hospitalers Hjælp; men for at Eleverne skulle have tilstrækkelig Nytte af at gaa der, maa Hospitalerne danne Skoler. Frk. Løwenhjelm og „det røde Kors" ville næppe kunne uddanne mere end 2 à 3 Plejersker aarlig hver. Naar De nu vil huske paa, at alene paa Københavns Kommunes Hospitaler var der ansat over halvsjette Hundrede Kvinder ved Sygeplejen, og ville vi regne lige saa mange for det øvrige Land, saa have vi over 1100. Som De vil forstaa, vil 4 à 6 nye Plejersker om Aaret aldeles ikke forslaa til Landets Behov. For at forsyne Landet maa de store Hospitaler altsaa ogsaa oprette Sygeplejeskoler. Og endelig maa de gjøre det af Hensyn til deres egne Plejersker, hvis Arbejdsevne og Arbejdsvillie det er Synd at udnytte uden tillige at skaffe dem den Tilfredsstillelse, der ligger i den Følelse, at man kender den Grund, man staar paa, og véd, at man ikke staar ene.

Jeg vil da nu slutte med denne indtrængende Opfordring til rette Vedkommende: Tænk dog over, om det ikke skulde kunne lade sig gjøre at oprette en stor Sygeplejeskole for de mange, som kunde ønske og behøve en saadan, — — men tænk lidt rask!